

РЕШЕНИЕ

№ 1725

гр. Пловдив, 19.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Костадин Б. Иванов

при участието на секретаря Марина Ив. Кондарева
като разгледа докладваното от Костадин Б. Иванов Гражданско дело №
20205330111641 по описа за 2020 година

Производството по делото е във фазата по извършване на делбата.

С влязло в сила Решение № 249/16.03.2021 г., постановено по
настоящото гр. д. № 11641/2020 г. по описа на ПРС, VI с-в, е допуснато
извършване на съдебна делба на УПИ *** от квартал * по плана на с. ***,
община ***, одобрен със Заповед № ***г., с площ 1360 кв.м., заедно с
построените в имота *** 60 кв.м., *** кв.м., ***-45 кв.м., при граници на
УПИ: от север – улица, от изток – УПИ ***, от юг – УПИ ***, от запад –
улица, която да се извърши между: Н. С. И., ЕГН ***** от с.***, общ.
, и Р. Н. И., ЕГН ** от с.***, общ. ***, ул. „****“ № ***, при
равни квоти от правото на собственост: по 1/2 ид.ч. за всеки от тях.

Със същото решение искът за делба на имота е отхвърлен спрямо С. Н.
И., ЕГН ***** от с. ***, общ. ***.

В преклузивните срокове, а именно до края на първото съдебно
заседание след влизане в сила на решението, с което е допусната делбата,
страните не са формулирали претенции по сметки. Заявена е възлагателна
претенция от Р. Н. И..

*Като обсъди доводите на страните и съобрази доказателствата по
делото, съдът намира от фактическа и правна страна следното:*

По делото е допусната СТЕ с оглед установяване поделяемостта и
пазарната цена на допуснатия до съдебна делба недвижим имот ведно със
сградите в него. Съгласно заключението на вещото лице пазарна им стойност
на е общо 33 688 лв. Според вещото лице поземленият имот и сградите в него

не отговарят на техническите изисквания за поделаемост. Доказателства в противния смисъл не са събрани по делото.

Способите за извършване на делба са законоустановени, като страните само доброволно могат да ликвидират съществуващата съсобственост извън предвидените в закона четири способа – чрез възлагане при наличие на изискванията по чл. 349, ал. 1 и ал. 2 ГПК, чрез съставяне на разделителен протокол и теглене на жребий по реда на чл. 352 ГПК, чрез разпределение на имотите без да се тегли жребий, когато съставянето на дялове и тегленето на жребий е невъзможно или много неудобно – по реда на чл. 353 ГПК, а когато делбата е невъзможно да се извърши чрез един от тези способы, неподеляемият имот се изнася на публична продажба – арт. чл. 348 ГПК. Недопустимо е съдът да извърши делбата извън законоустановените в ГПК четири способа за ликвидиране на съсобствеността между съделителите.

В случая ответникът Р. Н. И. е заявил възлагателна претенция, която ще се квалифицира по чл. 349, ал. 2 ГПК. Същата обаче се явява неоснователна. Видно от мотивите на решението по допускане на делбата, съсобствеността между съделителите, между който е допусната делбата, не е възникнала в резултат на наследяване от общ наследодател, а е налице смесена съсобственост. Това е така, защото придобивното основание на Р. И. е разпоредителна сделка – договор за покупко-продажба, обективизирана в нот. акт № ***, том *, рег. ***, н.д. № *** от *** г., която сделка е извършена преди вписването на настоящата искова молба. Другият съделител – Н. И. също е придобил своята идеална част от имота в резултат на транслативна сделка, а не по наследство. Последното изключва и възможността някой от съделителите да е живял в имота към момента на смъртта на общ наследодател. Следователно не са налице предпоставките за уважаване на възлагателната претенция, поради което същата ще се остави без уважение.

Съставяне на разделителен протокол и теглене на жребий по реда на чл. 352 ГПК се явява невъзможно, тъй като от допуснатия до делба поземлен имот с построените в него сгради не могат да се формират достатъчно на брой дялове, така че всеки съделител да получи в реален дял имот. В тази насока съдът съобрази заключението по СТЕ. Съгласно задължителните указания в т. 5 и т. 8 от ППВС № 4/1964 г. по чл. 288, ал. 1 ГПК (отм.) и чл. 292 ГПК (отм.), които разпоредби са идентични по предметно съдържание с чл. 348 ГПК, респ. 353 ГПК, делбата може да се извърши по реда на чл. 353 ГПК, само ако за всеки съделител, респ. групи съделители, може да се отдели реален дял от делбения имот, като е недопустимо съдът да извърши делбата чрез разпределение на делбените имоти, като уравни дела на някой наследник само с пари, а не с реален дял от наследствен имот – арт. т. 8 от ППВС № 4/64 г. на ВС. В същия смисъл извършването на делбата чрез разпределение също се явява невъзможно, отново по съображенията, изложени по-горе, и предвид това, че допуснатите до делба имоти са по-малко от съделители.

С оглед на гореизложеното и тъй като делбата на процесния имот не може да бъде извършена чрез поставяне в дял, нито чрез разпределение по реда на чл. 353 ГПК, нито чрез теглене на жребий, настоящият съдебен състав

приема, че делбата следва да бъде извършена чрез изнасянето на имота на публична продажба, като получената от продавката сума бъде разпределена между съделителите съобразно делбените им права.

За прецизност следва да се отбележи, че по делото е представено Решение № *** г. по гр.д. № *** г. на ПРС, *** гр.с., в сила от *** г., т.е. след като решението по допускането на процесната делба вече е било влязло в сила. С посоченото решение по гр.д. № *** г. е развален на основание чл. 87, ал. 3 ЗЗД договор за покупко-продажба, обективизирана в нот. акт № ***, том *, рег. ***, н.д. № *** от *** г., легитимиращ Р. И. като съсобственик в имота, с прехвърлител по сделката С. И.. Соченото обстоятелство обаче не рефлектира върху валидността на процеса, предвид следните съображения.

Настоящото производство е за делба, намиращо се във втората му фаза и страните между които следва да се извърши делбата не се определят по волята на лицето, подало исковата молба, а от влязлото в сила решение по допускане на делбата. Именно решението, с което е приключила първата фаза на производството сочи между кои лица, за кои имоти и при какви квоти ще се извършва делбата. В случая съдът е обвързан от приетото с решение № *** г., включително и досежно страните във втората фаза, и извършването на делба между различни лица е недопустимо. Противното би имало за резултат по волята на страните и трето за делото лице да се преуреждат въпроси по спор, решен с влязло в сила решение. Възможностите да се замяна страна във втора фаза на производство по делба са ограничени и са свързани главно с прехвърлянето на спорното право в хода на делото – при универсално правопримство на основание чл. 227 ГПК, както и по реда на чл. 226 вр. чл. 222 ГПК приобретателят да замени със съгласието на всички страни своя процесуален субституент – прехвърлителя на част от делбения имот, когато транслативната сделка е осъществена след вписването на исковата молба за делба.

Процесната хипотеза обаче не е такава, още повече като се има предвиди и че с решение № *** г. искът за делба спрямо С. Н. И. е отхвърлен. Развалянето на договора за продажба, като постановено след допускането на делбата, се явява новосъздадено обстоятелство – така определение № *** г. по гр.д. № *** г. на ВКС, II г.о., постановеното по реда на чл. 303, ал. 1, т. 1 ГПК. Същото не може да обоснове отмяна на влязлото в сила решение по допускане на делбата. Следователно не може да доведе и до преуреждане на въпроса относно лицата, между които да се извърши настоящата делба. В случай че делбата е извършена без участието на някой от съсобствениците, то тя би била нищожна на основание чл. 75, ал. 2 ЗН вр. чл. 34, ал. 2 ЗС. Тази нищожност обаче не влече нищожност или недопустимост на самото решение по извършването на делбата – така Решение № 1054 от 19.11.2008 г. на ВКС по гр. д. № 2787/2007 г., III г. о., Решение № 328 от 19.05.2009 г. на ВКС по гр. д. № 1194/2008 г., II г. о., ГК и др. Съделителят, който не е участвал в производството, може да се позове на нищожността на делбата чрез самостоятелен иск или при бъдещ процес за делба, вече с негово участие.

Съгласно чл. 355 ГПК страните заплащат разноските съобразно

стойността на дяловете им. Всеки от съделителите следва да заплати държавна такса в размер на 4% от стойността на неговия дял от делбения имот. Доколкото дяловете на двамата съделители са равни всеки ще заплати по 673,76 лв.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ претенцията на Р. Н. И., ЕГН ***** от с.***, общ. ***, ул. „****“ № **, по чл. 349, ал. 2 ГПК за възлагане в негов дял на процесния недвижим имот УПИ *** от квартал * по плана на с. ***, община ***, одобрен със Заповед № ***Г, с площ 1360 кв.м., заедно с построените в имота *** – 60 кв.м., *** – 52 кв.м., ** – 45 кв.м., при граници на УПИ: от север – улица, от изток – УПИ ***, от юг – УПИ ***, от запад – улица.

ПОСТАНОВЯВА на основание чл. 348 ГПК да бъде изнесен на публична продажба УПИ I-85 от квартал 6 по плана на с. ***, общ. ***, одобрен със Заповед № ***Г, с площ 1360 кв.м., заедно с построените в имота *** – 60 кв.м., *** – 52 кв.м., *** – 45 кв.м., при граници на УПИ: от север – улица, от изток – УПИ ***, от юг – УПИ ***, от запад – улица, с пазарна стойност 33 688 лв. (тридесет и три хиляди шестстотин осемдесет и осем лева), като получената от продажбата сума бъде разпределена между съделителите съобразно делбените им права в имота, както следва: 1/2 ид. част за Н. С. И., ЕГН ***** от с.***, общ. ***, и 1/2 ид. част Р. Н. И., ЕГН ***** от с.***, общ. ***, ул. „****“ № ***.

ОСЪЖДА на основание чл. 355 ГПК Н. С. И., ЕГН *****, от с.***, общ. ***, да заплати по сметка на Районен съд Пловдив, в полза бюджета на ВСС, държавна такса в размер на **673,76 лв.** (шестстотин седемдесет и три лева и 76 ст.), представляваща 4 % върху стойността на дела му.

ОСЪЖДА на основание чл. 355 ГПК Р. Н. И., ЕГН *****, от с.***, общ. ***, ул. „****“ № ***, да заплати по сметка на Районен съд Пловдив, в полза бюджета на ВСС, държавна такса в размер на **673,76 лв.** (шестстотин седемдесет и три лева и 76 ст.), представляваща 4 % върху стойността на дела му.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Окръжен съд Пловдив в двуседмичен срок от получаване на препис от него от страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____/п/_____